

N° 445

FEBRUARI 2021

Panorama H.F.

In dit nummer:	blz.
Laudato Si'	2-3
België	
Viering 2 februari 2021 in Zonhove Tielt	3-5
Centraal Amerika	
Mijn ervaring in het vormingshuis Nazareth	5-6
De kunst om ouder te worden	6-7
Een nieuwe gemeenschap in Centraal Amerika	7-8
Afrika	
Feest van het religieuze leven in Bukavu	8-10
Vorming in het bezinningscentrum Amani Bukavu	10
Regionale vormingsdag in Wima : « Terug naar Nazareth	11
1 ^{ste} Steenlegging van de kerk van de parochie O.L.Vr. van Hoop, Turunga in Goma	11-12
40 Jaar Salesiaanse aanwezigheid in Goma	12
Feest van 2 februari in Goma	12-13
Weet je dat... ?	14
Familienieuws	14

We hielden een vergadering rond 'Laudato Si' '.

Het biddend samenkomen begon met het lezen van nr. 225 van Laudato. Na een moment van stilte deelden we dan wat het bij ons opriep.

In een 1ste stap grepen we terug naar de voorgestelde animatie van 2017 over ecologische bekering. Welke concrete inspanningen kunnen we doen om zuster aarde, ons gemeenschappelijke huis te redden?

De 2de stap was het stilstaan bij wat we in de regio reeds realiseerden in dat verband.

In Goma:

Er werden bomen geplant op twee van onze concessies.

De zusters volgden een vorming rond Ecologie geleid door de milieuambtenaar van Goma. Als praktijkoefening stelde hij een ploeg van zijn helpers ter onze beschikking om te tonen hoe je een boom moet planten. Hij gaf ons jonge plantjes.

De zusters van het vormingshuis volgden een bewustmakingssessie over medicinale planten samen met studenten en gezondheidswerkers bij de congregatie van "O.L. Vrouw van Afrika".

In Bukavu:

Er werden ook massaal bomen geplant. Dit gebeurde op 2 stukken grond in Kabare en op de flank van de heuvel van de middelbare school. Jammer genoeg werden die op de heuvel uitgetrokken door mensen zonder burgerzin.

We woonden een sessie over ecologie bij gegeven door de agronoom van het aartsbisdom.

Een belangrijk gegeven dat uitgelegd werd in de sessie blijft ons bij: "Het leven van elk levend wezen moet worden beschermd en elk wezen is een deel van de schoonheid van ons gemeenschappelijke huis".

Dit kan gerealiseerd worden door:

*Het bevorderen van de ontwikkeling van elke mens, van alle mensen door het waarderen van hun sterktes, van hun waarden.

*Het zelf produceren van voedsel om ons te voeden met de vruchten van onze handen en biologisch te eten.

*Inspanningen doen om bepaalde afvalstoffen te recyclen, zoals lege dozen met verbruiksartikelen te gebruiken voor het bewaren van voeding...

* Zorg en aandacht hebben voor de zieke of oudere medezusters.

* Herwaarderen van het werk bij het kweken van groenten en fruit in onze tuinen.

In Kisenso:

Tot op vandaag blijven we de fruitbomen en de tuin onderhouden die ons zijn nagelaten door de Belgische "Zusters van het Geloof" van Tielt die deze missiepost aan ons door gaven, met alle infrastructuur en uitrusting erbij. Zelfs één van hun zusters, Camila Vereecke, leeft er nog met ons in de gemeenschap.

Wij blijven de enige organisatie die zorgt voor ondervoede kinderen in de gemeente.

We hechten veel belang aan de manier waarop we, bij ontmoetingen met anderen, dialogeren. Interpersoonlijke relaties onderhouden vinden we heel belangrijk.

We doen ons best om water te besparen door bij voorkeur regenwater te gebruiken, vooral in het ziekenhuis. Deze strategie helpt ons de kosten van water te verlagen.

De 3de stap is werken aan een oplossing van een concrete nood in Kisenso.

*Bij het herlezen van Laudato Si' nr. 3 lezen we over "de menselijke wortel van de ecologische crisis". Door het toepassen van de Mgr. Cardijn methode "zien, oordelen en handelen" komen we tot de volgende vaststelling.

*In de DRC is er een campagne van het ministerie van Volksgezondheid waarbij een systematische anticonceptie toegelaten wordt bij alle vrouwen in de "vruchtbare leeftijd". Maar daarnaast ook medisch begeleide abortus aangemoedigd wordt zelfs als deze wet nog niet is uitgevaardigd. De methoden van contraceptie worden gratis en ongecontroleerd gegeven. De bewustmakingscampagnes worden gevoerd door goed betaalde ambtenaren.

*In Kisenso hebben veel minderjarigen een zeer actief seks-leven met veel nefaste gevolgen voor hun toekomstige. Het leidt tot: losbandigheid, te jonge moeders, moedersterfte als gevolg van vrijwillige clandestiene zwangerschapsafbreking (IVG), vrouwen en kinderen achtergelaten door echtgenoten en gezinnen, ondervoeding bij kinderen van 0-5 jaar, straatkinderen, schoolverzuim enz.

We merken dat deze situatie wordt ondersteund door een cultuur die deze levensstijl waardeert terwijl wij en ook andere mensen het als anti-waarde beschouwen. Omdat we in het matriarchale systeem zitten, is de situatie van ongebonden relaties geen probleem en de kinderen behoren de vrouw toe.

*Wij willen deze situatie verhelpen en rekening houden met al deze gevolgen bij minderjarigen. Wij voeren een andere politiek in onze structurele gezondheidszorg. Bij alles wat met anticonceptie te maken heeft worden kosten aangerekend ook al zegt de staat dat alles gratis moet zijn. We proberen verandering te brengen via bewustmaking. We leggen bij meisjes en vrouwen de natuurlijke methoden uit en laten ze de nadelen van al deze hormonen in het lichaam zien.

Om tegemoet te komen aan de nood van jonge vrouwen met ondervoede kinderen zoeken we hoe hen te helpen iets te maken dat kan verkocht worden als broodwinning. We denken o.a. aan manden vlechten.

De gemeenschap van Kisenso

België

VIERING 2 FEBRUARI 2021 IN ZONHOVE

Lieve zusters, we komen u vertellen hoe we 2 februari, de Wereld dag van het godgewijde leven, vierden. Als zusters van de H. Familie is het ook een herinnering aan de goedkeuring van onze vernieuwde constituties.

We zijn bezielde door vreugde, liefde, genade om geroepen te zijn de Heer toe te behoren en te leven uit liefde voor Christus die zoveel van ons houdt.

We erkennen en zijn er trots op de biotoop van de Congregatie en de Kerk te zijn. Uit ervaring weten we dat een leven zonder ouderen een leven is zonder geschiedenis, en een leven zonder jeugd een leven zonder toekomst.

Vandaag namen we tijd om na te denken over onze roeping. We hebben gebeden voor onze eigen roeping. Maar we baden ook voor alle mensen die zich, hoe dan ook, laten inspireren door het Woord van Christus.

We mediteerden met de boodschap van paus Franciscus in de homilie: "religieuzen moeten niet te veel klagen of nostalgisch zijn naar een verleden dat nooit meer terugkeert, maar moeten moedig zijn en geduld koesteren". Verder zei de paus bij de lezing waarin de opdracht van Jezus in de tempel en de oude Simeon die zijn hele leven op Jezus heeft gewacht centraal staan: "Geduld is geen teken van zwakte. In tegendeel, het is juist de kracht van de ziel, die ons in staat stelt om de individuele problemen en die van de gemeenschap te dragen. Hierdoor kunnen wij diversiteit verdragen en tegelijk ons pad blijven bewandelen". Hier raakt hij onze realiteit van het leven in gemeenschap. Verder zei de paus nog "Geduld helpt ons met genade naar onszelf, onze gemeenschappen en de wereld te kijken". Hij moedigde alle religieuzen aan om de deugd van het geduld in hun leven te verwelkomen.

Zijn woorden nodigden ons uit erover na te denken, er over te bezinnen en in ons gebed op te nemen.

De paus vraagt ook de religieuzen om vertrouwen te blijven hebben in de Heer. En niet toe te geven aan innerlijke droefheid en ontmoediging. Ja, in deze pandemietijd worden woorden gebruikt die wanhoop verwoorden. Maar er is te weinig aandacht voor mensen, vrouwen en mannen, die helemaal alleen in hun huis wonen zonder bezoek zonder enige hulp. Hoe eenzaam!

Hij gaf ons daarbij nog een concrete tip: "Het is soms beter om te wachten op een beter moment, in de plaats van een onmiddellijke oplossing te willen vinden." Dit is een uitnodiging tot het beoefenen van geduld!!! Op 3 plaatsen.

*In ons persoonlijke leven: bij het beleven van onze 'ja' aan Gods uitnodiging, gaat het op onze levensweg niet altijd zoals wij het verwachten, het belangrijkste is om geduldig te zijn met onszelf, om vol vertrouwen te wachten op Gods tijd en zijn manier van handelen. Hij is trouw aan zijn beloften.

*Geduld in het gemeenschapsleven: Zorg dragen voor onze menselijke relaties als gelijkgestemde mensen. Want wij zullen nooit een goed onderscheidingsvermogen hebben: 'als ons hart rusteloos en ongeduldig is'. We weten dat de Heer ons niet oproept om solist te zijn, maar om deel uit te maken van het koor dat samen probeert te zingen.

*Geduld tegenover de wereld: ons leven is niet zomaar een profetisch teken voor deze wereld, het vraagt tijd om daarin te groeien.

Doorheen deze woorden van de paus en in de stiltemomenten van deze bezinningsdag werden we meer bewust van de grootsheid van Gods liefde en Zijn geduld met ons. Dat maakt blij.

Tijdens het avondgebed als afsluiting van de bezinningsdag dankten we voor onze congregatie en dachten aan de erkenning van de laatste vernieuwing van de constituties op 2 februari 1988.

Rustig gingen we nog elk om beurt naar het altaar en plaatsten er onze brandende kaars als teken van onze gebedsintenties en van ons toebehoren aan de Heer. Hij is in onze eigen geschiedenis werkzaam en is licht op onze weg.

De gemeenschap van Tielt

Centraal Amerika

MIJN ERVARING IN HET VORMINGSHUIS NAZARETH

We beleefden een heel vreugdevolle dag op 2 februari want Gloria Telón en Cecilia Chipel spraken hun 1ste geloften uit.

Eén van de lezingen die dag was Joh.4.16 *'En wij, wij hebben de liefde ervaren waarmee God ons lief heeft en wij hebben erin geloofd ...'* . Dat heeft me echt geraakt. Ik herkende daarin de bevestiging van mijn roeping. Het hielp mij om heel bewust en vrij ja te zeggen aan de Heer. Dit grote feest beleefden we allemaal in dankbaarheid samen met de families van onze twee zusters die hun dochter Gods oproep zagen beantwoorden. Ongetwijfeld, toen ze in formatie waren, ontdekten ze de liefde van God en verlicht door de Heilige Geest, ze werden gedwongen om anderen met vreugde te dienen, in de kleine dingen die ze dagelijks deden, het begeleiden van de verschillende groepen die aan hen waren toevertrouwd.

Eulalia tussen Gloria en Cecilia

In hun vormingstijd ontdekten ze meer en meer Gods liefde. De Heilige Geest was hun sterkte om met vreugde dienstbaar te zijn voor medemensen. En dit in het dagelijkse leven en bij de groepen die hen werden toevertrouwd.

Als we nog samenwoonden kon ik dat bij hen ervaren. Tijdens de gezamenlijke gebedsmomenten voelde ik duidelijk hun Godsverbondenheid. Ik ondervond hoe ze vreugde vinden in beschikbaarheid en dienstbaarheid. Ze stellen hun gaven en talenten in dienst van onze gemeenschap van Nazareth en van mensen daarbuiten.

Door met hen samen te leven leerde ik ook beter onze congregatie kennen, de familiegeest beleven naar het voorbeeld van onze patroonheiligen. Ik zie de realiteit van vandaag vanuit de blik van een jong meisje met kritisch oordeel en volwassenheid.

Een van de dingen die ik ook heb geleerd is 'lezen'. Als ik ze zag dat ze een boek namen motiveerden ze me om ook een boek te nemen. Hoewel het me kostte, en te lezen toen ik ze zag, deed ik het. Ik ben daar blij om. Het leven delen met hen hielp me uit mezelf te komen, om lief te hebben, om met vreugde te leven.

Hun opleiding was integraal en vandaag zullen ze het ten dienste stellen van anderen in de gemeenschap waar ze benoemd zijn en in de missie die hen daar is toevertrouwd.

De viering van de eerste geloften moedigde me aan om verder enthousiast mijn gaven in dienst te stellen van anderen, om een 'bouwer' van het Koninkrijk van God te zijn in de kleine dingen die ik doe, mezelf te laten leiden door de Heilige Geest, het mysterie van Gods liefde te blijven ontdekken door mijn proces van vorming. Het aanwezig zijn bij hun 1ste geloften

En het was een kans voor mij om met liefde en grote vrijheid te blijven reageren op de oproep die de Heer mij ooit deed. Net zoals onze twee zusters zeiden, zeg ik: "Ja, hier ben ik Heer om uw wil te doen".

"Zoals de hinde water zoekt, zoek ik jou, voorlopig kalmeert niets de dorst die in mij is. Jezus, je bent mijn alles, mijn rijkdom, mijn bestemming, je bent mijn geluk."

GOD IS ONDERWEG MET ONS

Bedankt aan ieder van jullie om me te vergezellen met jullie gebeden.

Eulalia Domingo Pascual -2de jaars postulante

DE KUNST OM OUD TE WORDEN - SESSIE VAN 27/02/2021

Wij, de zusters in de congregatie die 60 jaar oud zijn of tenminste sinds 35 jaar onze eerste geloften uitspraken waren uitgenodigd op een video sessie. Pater Bernard Ugeux, een zeventiger, Belgische Witte Pater van Afrika die vele jaren in Afrika werkzaam was gaf de conferentie. Wij hopen dat alles goed gaat met elk van jullie in de 3 regio's. Wij delen het geloof dat we onder de bescherming leven van onze patroonheiligen, Jezus, Maria en Jozef. Dat zij voor ons verder licht, sterkte en vreugde in de Geest mogen zijn. Hier een echo van enkelen onder ons in Guatemala van wat ons in de conferentie sterk aansprak.

De titel van de sessie leek me erg belangrijk, omdat "veroudering" over het algemeen als iets negatiefs wordt beschouwd. Het was een geweldige kans voor mij om na te denken over hoe ik van 'doen naar zijn' kon gaan. Het kan waarschijnlijk veel betekenis geven aan mijn leven op dit moment gezien mijn leeftijd. Ik ben me ervan bewust dat de Heer mij steeds meer uitnodigt om deze manier van denken over het leven te beleven. Het is zeker niet gemakkelijk of eenvoudig, maar ik twijfel er niet aan dat Hij mij zijn genade en de kracht zal geven om dat te doen. Ik vraag Hem om mij vertrouwen te geven in de toekomst en kracht in de situaties van angst die mij kunnen overkomen. Ik word aangemoedigd door Zijn belofte, "Ik zal altijd bij je zijn."

Ana María Pérez

De conferentie was zeer goed. We voelden dat het ons in deze fase van ons leven zal helpen om met sereniteit en vreugde te leven. Om met een positieve ingesteldheid te leven. Maar ook in een houding van dankbaarheid voor de wonderen die God in ieder van ons heeft bewerkt. We mogen ook terugblikken op de schaduwzijde die er was in ons leven en die er nog is of nog weleens terugkomt. Proberen ze te zien zonder bitterheid maar hoopvol. We worden uitgenodigd om stil te staan

bij onze diepste verlangens Jezus te volgen en onze manier van leven eraan aan te passen. Ons geloof in Jezus kan ons helpen om onszelf niet als slachtoffer te zien of ons nutteloos te voelen. En door onze liefde voor Jezus kunnen we ons tot Hem wenden om sterker te worden en verder de weg te gaan waarvoor we kozen.

Rosario Aguilar en Elena de Leon

Het hielp me om mijn leven te herlezen, te beginnen met mijn kindertijd en dan de jeugdijaren. Ik ben God en mijn ouders dankbaar voor de gave van het leven. Het nodigt me uit om ervan te houden, er zorg voor te dragen en het ten dienste te stellen van anderen.

De pater zei, vraag je eens af: "Wat heb ik gedaan met wat ik heb ontvangen?" Toen zijn belangrijke momenten bij me opgekomen en ik zie al het goede dat ik heb gedaan en nog steeds kan doen.

Belangrijk is me bewust te worden in welke etappe van mijn leven ik nu ben. Dan kan ik de etappe die ik begin verwelkomen. De volgende gedachte hoorde ik graag: het leven gaat door met zijn mogelijkheden, deze aanvaarden en dienstbaar zijn vanuit de sterke punten met wat ik nog ben en heb. Openstaan voor nieuwe mogelijkheden die ik zie en krijg op de leeftijd die ik nu heb. Zo kan ik verder het Koninkrijk van God blijven liefhebben en meehelpen aan de uitbouw ervan. Moge de Heer mij de genade geven om altijd met vreugde te leven. Bedankt voor deze vorming die een hulp is voor mij persoonlijk maar ook voor het leven in de gemeenschap.

Gloria Leon.

Hartelijk dank! Het onderwerp werd op een zeer duidelijke en praktische manier behandeld. De ervaringen die hij aanhaalde ondersteunden de theorie. Het is aan ons om het te beleven.

Bertha Solis

Wat pater Bernard deelde moedigt me aan om in hoop en vertrouwen te leven. Het is een genade om deze levensfase te kunnen beleven. Ondanks de leeftijd kunnen we vrucht blijven dragen. "Een oude boom kan mooie bloemen en goed fruit geven."

Maria Gonzalez

Dank aan jou, beste Emérence en aan de andere zusters van de animatieploeg. Deze vorming geeft ons leven kleur!!! **Yolanda**

EEN NIEUWE GEMEENSCHAP IN CENTRAAL-AMERIKA

Waarschijnlijk weet iedereen het reeds dat een nieuwe gemeenschap begon in onze regio.

Op 3 januari begon de gemeenschap 'La Primavera' (De Lente) officieel met Isabel Francisco, Raquel López en Magdalena Cristóbal.

Isabel Raquel Magdalena

We zijn er werkzaam in de school die de naam draagt van

Primavera. Onze zuster Lucía Godoy begon deze school 45 jaar geleden. Ze is gelegen aan de rand van de stad Guatemala in de wijk *El Milagro*, een arme zone waar er veel conflicten zijn. We hebben 180 leerlingen waarvan 39 in de kleuterklas en 141 in de basisschool.

Op 4 januari begon het nieuwe schooljaar. We hadden eerst 2 weken van kennismaking en vorming met en voor de leerkrachten. De lessen begonnen op 18 februari. Jammer genoeg zijn er ouders die werkloos zijn door de pandemie. Zij zagen zich verplicht hun kinderen van de school weg te halen omdat ze de schoolkosten en internet niet meer kunnen betalen. En wij zijn verplicht verder online les te geven.

Magdalena geeft les in het 1ste leerjaar. Isabel staat in voor de administratie en 1000 en één andere zaken. Raquel geeft Engels in de 6 klassen van de basisschool. Eulalia, postulante en Gloria aspirante, die in het vormingshuis wonen, werken met ons samen voor de evangelisatie. We zochten meubels en ander noodzakelijk materiaal. Geleidelijk aan maar met enthousiasme maakten we het kleine huisje, dat aanleunt tegen de school, woon klaar. Het is er aangenaam wonen. We moeten nog de balans vinden tussen de zorg voor de school en de leefbaarheid van de gemeenschap. We zouden wel graag meer direct contact hebben met de leerlingen maar dat is niet mogelijk. Omdat de pandemie blijft duren legt de staat ons verder digitaal onderwijs op. We zien alleen onze leerlingen via het computerscherm.

Ondertussen zijn we heel blij hier te wonen om er een teken te zijn van Gods nabijheid en liefde voor de bewoners van deze wijk. Ze hebben grote nood aan hoop om vooruit te geraken in hun leven.

Raquel López, van de nieuwe gemeenschap La Primavera.

Afrika

FEEST VAN HET RELIGIEUZE LEVEN IN BUKAVU

Sinds 24 jaar wordt op 2 februari 'de werelddag van het godgewijde leven' gevierd. Het is op het feest van de 'Opdracht van Jezus in de tempel'. In Bukavu namen we deel aan de feestactiviteiten.

Voor die gelegenheid werkten de verantwoordelijken van de religieuzen en van de diocesane priesters samen om een programma op te stellen. Ze beogen enerzijds een verdieping van de geestelijke dimensie in ons leven. Anderzijds het bewerken van éénheid onder alle godgewijden.

Ze voorzagen een conferentie op 28 januari om 14u. de rest van het programma werd gepland op 2 februari en ging door op de parochie Panzi: de eucharistieviering, een culturele activiteit en een bezoek aan de centrale gevangenis van Bukavu.

Onze medezuster, Brigitte Kazingufu, werd gevraagd deze conferentie te geven. We kwamen daarvoor samen in de grote zaal van het 'Ruzizi seminarie van de Witte Paters van Afrika.

Het thema was: "De gave van de trouw en de vreugde in de volharding", met verwijzing naar de encycliek van paus Franciscus 'Fratelli tutti' .

Brigitte werkte acht punten uit: de definitie van het begrip vreugde, volharding, gave en trouw; broederlijke communio; de conflicten, een onvermijdelijke realiteit; de trouw van de godgewijden aan hun verplichtingen; getuigenis voor Christus; onze uitdagingen aangaan en voorstellen doen.

Er is enerzijds het gewijd worden en het andere is trouw blijven aan je keuze, aan je roeping. De trouw van de godgewijden aan hun verplichtingen is een goede bodem voor een goede uitoefening van hun pastorale bediening. Vriendschappen zijn voor de godgewijden

belangrijk bij het uitoefenen van de pastorale zending evenals mensen hebben waar je naar opkijkt, een spirituele begeleiding. Er moet een tijd zijn voor ontspanning. Het is ook belangrijk dat je het nodige hebt om te voorzien in de basisbehoeften.

Om van de Heer te getuigen zijn er 3 kwaliteiten belangrijk: een zekere fierheid die geen synoniem is van hoogmoed; vertrouwen op de Heer die met ons op weg is en moed om te volharden in de dienst aan Christus.

Er zijn uitdagingen die we niet links mogen laten liggen. Er is het omzetten van mooie woorden in daden. Ben ik trouw aan mijn beloften. Sta ik stil bij wat ik doe om te onderscheiden of mijn inzet egoïstisch getint is, gemeenschappelijk belang belemmert door bv aan materiële hulpbronnen te geraken door gebruik te maken van mijn functie of mijn status, dat leidt tot een aantasting van je leiderschap. Voorstellen om conflicten bij onze religieuze activiteiten te verminderen: alles beleven als dienst, dat vraagt soms opoffering van mijn standpunt om open te staan voor dat van anderen. Is mijn gemeenschap een plaats waar ik de anderen echt aanvaard. Is er dialoog, luisterbereidheid, zusterlijke of broederlijke vermaning en verzoening? Durf ik vertrouwen op de Heer die ons nooit in de steek laat.

De viering van het godgewijde leven vond plaats op dinsdag 2 februari om 9.30u. in de Parochie Panzi.

Vanuit alle hoeken van de stad zag je de godgewijden toekomen. Voor ons was het startpunt onze school WIMA waar de schoolbus ons opwachtte om ons naar de Panzi parochie te brengen. De plechtigheid begon met de zegen van kaarsen die het licht van Christus symboliseren dat ons moet verlichten en daarop volgde de processie. De eucharistie werd voorgezeten door aartsbisschop Maroyi van Bukavu. Vele godgewijden, zowel religieuzen, leken en priesters waren aanwezig. De prachtige liturgie werd verzorgd door alle jongeren in opleiding.

In zijn homilie drong de aartsbisschop aan op de inzet van het getuigenis door aan te dringen op de medewerking van alle gewijden voor de verkondiging van het Evangelie en de vrouwelijke religieuzen op te roepen aanwezig te zijn in de twaalf parochies van het aartsbisdom waar er nog geen zijn. Maar hij vroeg ook bereidheid om zich zelfs te vestigen waar er nog geen religieuzen zijn. "De oogst is groot maar arbeiders te weinig".

Toespraken van de vertegenwoordigers waren gepland juist voor de zegen. De leiders van ASUMA, USUMA en UPRELO stelden hun leden voor eens recht te staan zodat je kon zien hoe velen er waren. In totaal zijn er 25 vrouwelijke congregaties die werken in het aartsbisdom Bukavu. Daarnaast zijn er 14 mannelijke congregaties. Er zijn dan nog de priesters van het bisdom. Alles bijeen een belangrijk geschenk voor de kerk van Bukavu!

Dit was nog niet het einde van de dag, het feest ging met andere activiteiten moest nog komen!

Na de mis haalde de bus ons op om te brengen naar het 'Huis van Solidariteit' van de paters Xaverianen, niet ver van de Parochie. De verplaatsing gebeurde in een lange processie, wel

een speciaal gebeuren. De receptie was zeer gezellig. De feestelijke maaltijd werd door de verschillende religieuze gemeenschappen bereid. Vooraf werden er richtlijnen gegeven over wie wat zou meebrengen.

Het vervolg van het programma was ook zeer goed. Het programma voorzag verschillende voorbereidingen door de jongeren in opleiding. Er waren: traditionele dansen uit onze

verschillende culturen (Mashi, Kihavu, Kirundi, Kirega, Kinande, Kitembo...), gedichten, sketches en zelfs moderne dans.

We danken de Heer die ons elk jaar de kans geeft om samen te zijn en het godgewijde leven te vieren in de vreugde van als zussen en broers samen te zijn.

Brigitte Kabera, Wima II

VORMING IN HET BEZINNINGSCENTRUM AMANI BUKAVU

Beste zusters, we willen jullie eerst heel hartelijk bedanken omdat je ons 4 maanden biddend nabij waart tijdens onze vorming in Amani. We zijn blij en dankbaar dat deze kans ons werd aangeboden door de congregatie.

De sessie voor vormingsverantwoordelijken van 4 maanden begon op 2 oktober 2020 en eindigde op 1 februari 2021. Gelijktijdig was er ook de sessie als herbronning van het persoonlijke religieus leven van 3 maanden. Deze was ook verwerkt in de onze. Wij, met 3, waren ingeschreven voor de vorming van 4 maanden. We waren met 10 deelneemsters, waaronder 3 van bij ons, van verschillende congregaties komende uit verschillende landen: Togo, Tanzania, Mozambique uit verscheidene regio's van RDC, de democratische republiek Kinshasa, Bunia, Butembo en Bukavu.

We waren in 2 groepen opgedeeld naargelang de optie waarvoor we waren ingeschreven. Sommige modules waren voorzien voor iedereen.

In enkele zinnen kunnen we de inhoud van de modules niet weergeven. We maakten wel een synthese van een 40-tal bladzijden!

We geven jullie toch graag een algemeen beeld van de inhoud : gewijd leven en evangelische raden; toelating en opleiding volgens de code en het magisterium van de katholieke kerk; een begeleider zijn op de manier dat Jezus er één is; het gemeenschapsleven en de samenwerking in een vormingssteam ; geestelijke en roepingenbegeleiding; de inculturatie van het religieuze leven in Afrika vandaag; geestelijk leven en gebed in de dynamiek van religieuze toewijding; een vormingsproject volgens het eigen charisma van het instituut en in verschillende stadia; het omgaan met affectiviteit en seksualiteit in mijn religieuze groei; dynamiek van het broederlijke leven in de religieuze gemeenschap en de dienst van het gezag; apostolisch leven aansluitend bij het charisma; hoe omgaan met beslissende momenten en crisismomenten in het religieuze leven...

We hadden de kans om onze vorming af te sluiten in een retraite met als thema 'Het gewijde leven in de bevoorrechte en radicale vriendschap met Christus'.

Het is moeilijk om u te vertellen hoe sterk dit thema ons heeft uitgenodigd tot trouw, waakzaamheid, uithoudingsvermogen en onthechting voor onze vriendschap met Christus aan wie we ons hele leven hebben gegeven!

Hier is de groep van links naar rechts met de begeleider pater Kyaka : onze zusters zijn te herkennen aan dezelfde manier waarop ze hun hoofddoek dragen.

Priscille

Aimée

Madeleine

Madeleine Samitamba en Aimée Maisha

REGIONALE BEZINNINGSDAG IN WIMA « TERUG NAAR NAZARETH »

Misschien ben ik de enige, maar de laatste weken voel ik me zo overspoeld door teksten, artikels, sessies, conferenties dat ik dreig er me in te verliezen... maar we kregen een regionale bezinningsdag die me goed oriënteerde!

Hij werd 'life' gevolgd door de dichtbijge communititeiten en per 'zoom' door de andere.

Pater Amato, Xaveriaan, gaf ons de inleiding. Ik beperk me tot enkele zinnen uit zijn toespraak die me troffen:

“Nazareth: een leven waar alles ‘heilig’ is, in de monotonie, zonder extases.”

“Forceer de deur naar het Mysterie niet maar heb vertrouwen.”

“Ieder van ons is geroepen tot ‘vader zijn’ (de liefde te beleven van het Verbond), ‘moeder zijn’ (antwoord geven op noden) en ‘echtgenote zijn’ (liefhebben: de gans andere)”

“Ik ben hier om de zelfontplooiing van de andere mogelijk te maken.”

“Wat God zichtbaar maakt, is ons zusterlijk daadwerkelijk liefhebben.”

“Nazareth is de weg van de spiritualiteit van het alledaagse!”

Na een kort moment van gebed vierden we Eucharistie. Pater Amato ging erin voor en het bezielde koor van Siloé (de noviciaatscommunititeit) begeleidde ons. Van de homilie onthoud ik onder andere: “Elke dag leren ‘Nee’ zeggen aan iets wat op zich goed is om bekwaam te zijn ‘Nee’ te zeggen aan wat niet goed is.”

Na de Eucharistie keerden we terug naar de zaal van het begin voor het middageten. Dat was

smakelijk bereid en werd ons gebracht met de hulp van aspiranten en novicen. Het was zinvol: eerst samen luisteren en dan samen eten, zusterlijk samen, in dezelfde plaats.

Daarna volgde nog een uur aanbidding en een tijd voor persoonlijk gebed.

Ik was getroffen door de manier waarop alle zusters en novicen ‘met hart en ziel’ deze dag meemaakten. Daarvan getuigden de stilte, het geduld, de vriendschap, zonder woorden maar duidelijk zichtbaar.

Deze ‘Terug naar Nazareth’: een zinvol begin van onze veertigdagentijd!

Lea Oosterlinck - Wima II

EERSTE STEENLEGGING VAN DE DE KERK VAN DE PAROCHIE O.L.VR. VAN DE HOOP « TURUNGA » IN GOMA

Op 31 januari werd deze 1ste steenlegging voorzien in het kader van 2 februari vieringen. We waren allemaal, zusters en postulanten van Katoyi I en II, betrokken in de voorbereiding. De misviering ging door in Turunga, een vroeger domein van de Salesianen van Don Bosco. De bisschop van Goma concelebreerde met bisschop emeritus Mgr Ngabu in aanwezigheid van meerdere priesters en religieuzen.

De christenen van de wijken Majengo et Turunga hadden zich ingezet voor deze samenkomst. Ze behoorden tot de Sint-Jozefs parochie van de kathedraal. Zo waren ze reeds georganiseerd in meerdere levendige christelijke gemeenschappen en katholieke actiegroepen. Ze voorzien, beetje per beetje, de bouw van de kerk en een woning voor de priesters te realiseren. Voor

de catechese kunnen ze rekenen op een goeie organisatie en voldoende catechisten. Ze waren blij dat hun verlangens zou geconcretiseerd worden.

Offerandestoet met de kinderen, symbool van vrede

Tijdens de homilie nodigde de bisschop de gelovigen uit een kerkgemeenschap uit te bouwen van liefde, verbondenheid tussen allen en hoop. Voor de zegen stelde hij een teken van eensgezindheid. Hij stelde de pastoor, de diaken, de pastorale werker en de pater Salesianen samen voor en verwoordde dat ze

geroepen zijn om samen te werken aan het welzijn van de nieuwe parochie. Hij stelde ook de personen aan voor de verschillende parochiale taken. Hij bedankte nog de Salesianen omdat ze hun grond afstonden voor deze nieuwe kerk. Een laatste dankwoord was gericht tot alle gelovigen voor wat ze deden en nog zullen doen. Deze gebeurtenis is een hoopvol teken van een Kerk met toekomst.

Jeanne Ramazani en Florence, postulanten

40 JAAR SALESIAANSE AANWEZIGHEID IN ONS BISDOM

Op het naamfeest van Sint Jan Bosco werd de 40 jarige aanwezigheid van de Salesianen gevierd. Deze jubileumviering kaderde ook in de vieringen van 2 februari. Ze begon met een eucharistie voorgegaan door de bisschop, Mgr. Willy Ngumbi. Hij deed een warme oproep tot alle volwassenen om 'zo ijverig te zijn als Sint Jan Bosco, modelopvoeder en patroon van de jeugd.' En zo het testament dat Don Bosco als erfenis achterliet te realiseren:

- genegenheid, liefde en zachtheid aanbieden aan de jongeren
- hen Christus laten ontdekken om hem gaarne te zien, vooral bij het godsdienstonderricht.

Mgr. Ngabu herinnerde ons eraan dat het pater Reyners was, Witte pater van Afrika, die voorgesteld heeft de Salesianen uit te nodigen om mee te helpen bij het begeleiden van de jeugd. De afgevaardigde provinciaal heeft aan de Salesianen en aan ons allen gevraagd "richtingwijzers" te zijn voor de jongeren.

Broeder Honorato Alonso, die reeds 40 jaar in Goma is, ziet hun aanwezigheid als het werk van de Voorzienigheid en van de edelmoedigheid van de eerste rangspelers, de jongeren. Na de mis vrolijkten de jongeren ons op met culturele en sportieve optredens. Die viering heeft ons echt deugd gedaan.

Julienne Byengangu-Katoyi II

FEEST VAN 2 FEBRUARI IN GOMA

Op 1 februari werd als voorbereiding een gebedsdag georganiseerd waarbij elke congregatie zich voor een bepaald uur kon opgeven. Wij kozen van 13 tot 14u.

De viering van het godgewijde leven ging door op onze parochie, O.L.V. van Afrika. Zo werd de ganse gemeenschap van het postulaat betrokken in alle commissies van voorbereiding en uitvoering. Dit hield in: de zaal in orde brengen waar de conferentie zou doorgaan, het nodige voor de maaltijd voorzien, de liturgie voorbereiden met alles wat erbij komt kijken werd toevertrouwd aan Evelyne en Gisèle Bahige. De zusters van Katoyi 2 hielpen ook waar het nodig was. Docile, Jocelyne, Marie Magnifique, Cécile Matoma en Gisèle Ciyane waren onder

leiding van de voorzitter van USUMA Goma en samen met zusters van andere congregaties betrokken bij het geheel van het ceremonieel.

Ondertussen repeteerde Julienne Byengangu met het H.-Familie koor voor de zang. Sophie, Immaculée en Sidonie voorzagen ook een natje en een droogje voor de zusters van de gemeenschap en voor eventuele bezoekers. Françoise Muhanzi hielp afwisselend thuis en in de parochie naargelang er hulp nodig was.

Op 2 februari om 8u. stipt begon de viering in de Safina-zaal met de conferentie van een bisschoppelijk vicaris :”Gij zijt het licht van de wereld” na een inleidend gebed door Mgr. Ngabu.

Hij raakte 3 punten aan waarvoor de Kerk zich wil inzetten bij de bescherming van minderjarigen en kwetsbare medemensen:

- De geschiedenis van de recente gebeurtenissen in de Kerk.

- De draagwijdte van het pedofielschandaal.

- De antwoorden van de laatste pausen en de maatregelen om de Kerk te helpen.

Pater Laurent, Witte pater van Afrika, vertelde wat zij hiervoor doen. Ze begonnen een document op te stellen voor de bescherming van de minderjarigen, een gedragscode dat elk lid van de congregatie moet ondertekenen.

Zuster Espérance Hamuli, Provinciale van de Ursulinen van Tildonk vertelde ook wat zij proberen. Het was interessant te vernemen hoe zij versterkend samenwerken met hun leke-medewerkers om geweld in het schoolmilieu te verbannen.

Dan luisterden we de naar ervaringen van de Salesianen bij hun begeleiding van de ‘Maibobo’ of straatkinderen. De drie getuigenissen waren zeer interessant.

We zijn uitgenodigd om minderjarigen en kwetsbare mensen te helpen en om voorzichtig en waakzaam te zijn.

Zingend en met een brandende kaars in de hand gingen van de zaal naar de parochiekerk voor de Eucharistie. Er waren meer dan 600 religieuzen aanwezig naast de vele gelovigen van de parochie.

Bisschop emeritus van Goma, Théophile Kaboyi, was de voorganger omdat Mgr. Willy Ngumbi in Kindu was voor de wijding van hun nieuwe bisschop.

Na de mis gingen we eten in de Sint-Franciscuszaal. Elke gemeenschap had eten en drinken voorzien en arme mensen konden er ook komen, er was voor hen eten en drank voorzien.

We danken de Heer dat we konden deelnemen aan deze verrijkende dag met alle religieuzen.

Glorieuse, postulante van het 2de jaar.

Weet je dat...?

Op 3 april worden 3 Spaanse priesters van de congregatie van de Missionarissen van het H.Hart (die vroeger in Beernem waren) van Jezus en 7 catechisten zalig verklaard. Ze werden vermoord in de jaren 80 in de Quiche. Sommigen onder hen zijn gekend door onze zusters. Sommigen woonden of werkten in die streek en zijn er nog werkzaam.

Allen werden vermoord omwille van hun inzet voor de rechten van de indiaanse bevolking. Als 'leerlingen van Jezus' verkondigden en beleefden ze het Godsrijk door op te komen in woord en daad voor het leven en "de rechten van de mens" speciaal die van de Indiaanse bevolking bij wie ze leefden en werkten.

Wij verheugen ons in verbondenheid met het Indiaanse volk in Guatemala voor dit gebeuren. Het geeft leven aan de Kerk en aan ons volk. Het is een groot geschenk van God.

Dema Alfaro

Familienieuws

Overlijden

- Op 17 februari is de zuster van Odilia gestorven in een zwaar ongeval waarbij haar 3 kinderen ernstig gekwetst werden.

- Op 19 februari overleed de schoonbroer van Virginia waarvan zijn vrouw, dus de zuster van Virginia, nog maar in november gestorven was. Ze woonden in Mexico.

- Op 21 februari is de mama van Francine Cikwanine, postulante, overleden.

Wij betuigen hierbij aan deze zusters en ook aan hun familie ons gelovig meeleven.

- Op 16 maart is Blanca Lidia, die al vele jaren ziek is, onverwacht maar toch omringd door onze zusters mogen naar het Vaderhuis gaan. Met grote dankbaarheid voor haar leven geloven we dat ze nu in de volheid van Gods liefde is opgenomen voor eeuwig.

Zieken

- Op 11 februari

* werd Aimée Maisha geopereerd en is nu herstellend in de gemeenschap.

* werd de oudste zuster van Godelieve Maheshe gehospitaliseerd maar ze is nu toch aan de beterhand.

- Op 12 februari werd Tomasa, nu de oudste zuster van Guatemala, opgenomen in het hospitaal en werd op 16 februari geopereerd. Nu is ze thuis en herstelt geleidelijk.

- Op 16 februari werd de schoonbroer van Eugénie Mucutu, Emmanuel Gahima zeer ziek en gehospitaliseerd in Goma.

- Op 20 februari werd de mama van Odilia serieus ziek.

- Op 22 februari werd Chavelo de broer Virginia gehospitaliseerd

In de maand februari zijn er meerdere zusters die in ruimere familiekring een sterfgeval hebben meegemaakt of die door covid 19 ziek zijn geworden.

We bidden tot God, die Vader is van allen, de overledenen in zijn eeuwige Liefde op te nemen en sterkte en moed te geven aan de zieken en aan wie ze verzorgen.